

12-3 الف) کامپیوتر آدرس 32 بیتی و حافظه‌های مختلف با یکدیگر مشخص می‌شوند.

از آنجایی که هر خط آدرس 32 بیت است، 5 بیت برای آدرس دهی هر بایت استفاده می‌شود.

از آنجایی که حافظه‌های 1K بایت حافظه دارند داریم:

$$\frac{1024}{32} = 32 = 2^5 \rightarrow \text{تعداد خطوط حافظه‌های}$$

حافظه‌های 5 بیت برای مشخص کردن همه مجموعه‌ها نیاز دارند. 5 بیت آدرس دارد.

ب) 22 بیت برای آدرس نیاز است. $\text{Tag} = 32 - 5 - 5 = 22$

ج) کل حافظه‌ی cache $32 \times (32 \times 8 + 22) = 8928$

12-4 الف) $\text{cache} = 1\text{MB} = 1024 \times 1024 = 2^{20}$

چون آدرس دهی 32 بیتی است پس 32 بیت برای آدرس نیاز است.

بایت $16 = 4 \times 4$ - تعداد بیت هر کلمه \times تعداد کلمات در هر خط = سایر هر بایت

4 بیت برای مشخص کردن ب - $\text{offset field} = \lg(\text{block size}) = \lg(16) = 4 \text{ bit}$ بزرگ نیاز است

چون cache، از نوع نوشتن اشتراکی بوده‌ای است و way-2 است پس هر مجموعه 2 بایت دارد. $2 \times (\text{block size}) = 32 \text{ bits}$ سایر هر مجموعه

15 بیت برای مشخص کردن index ها $\frac{2^{20}}{32} = 2^{15}$ - $\frac{\text{تعداد مجموعه‌ها}}{\text{سایر مجموعه‌ها}}$ نیاز است

تعداد بیت های offset - تعداد بیت های index - تعداد بیت های Tag

$$\Rightarrow \text{Tag} = 32 - 15 - 4 = 13 \text{ bits}$$

index field = 15 bits

Tag field = 13 bits

ب) آدرس های داده شده در مبانی 16 را به باینری تبدیل کرده و با اضافه کردن 0 به سمت چپ آن ها به 32 بیت تبدیل کنید.

چون آدرس 13 بیت برای tag، 15 بیت برای index، و 4 بیت برای offset دارد. آدرس را بر حسب این تعداد بیت ها جدا کرده و index را جدا کرده و به مبانی 16 تبدیل کنید.

Physical Ad	Binary code	Index	Index Hexadecimal
00F8C00F	000000001111 0001100000000000 1777 0001100000000000		C00
4214AC89	000100001000010 100101011001000 1001 100101011001000		4AC8
7142CF0F	000111000101000 01011001110000 1111 01011001110000		2CF0
2BD4CF0C	000010101111010 10011001110000 1100 10011001110000		4CF0
F83ACF04	00111100000011 01011001110000 0100 01011001110000		2CF0

ج) از جدول منبری قبل می‌توان نتیجه گرفت که داده‌های ورودی سوال را نمی‌توان همزمان در Cache نگهداری کرد چون index هر آدرس 7142CF0F و F83ACF04 یکسان است و برابر 2CF0 است.

پس زمانی که داده مربوط به آدرس F83ACF04 وارد Cache شود، آدرس 7142CF0F از Cache پاک می‌شود.

5-12) مزایای استفاده از حافظه مخفی جداگانه برای داده‌ها و دستورالعمل‌ها :

- 1) برنامه اطلاعات این‌ها را ویرایش نمی‌کند.
- 2) حافظه مخفی اطلاعات نمی‌کند است به عنوان دستگاه RO دنبال شود.
- 3) حافظه مخفی اطلاعات می‌تواند مستقیماً یک داده را از چون Cache پاک کند و آن را دوباره در RAM بنویسد.
- 4) از پیچیدگی و تنش بین بزرگ‌های دستورالعمل و داده‌ها جلوگیری می‌شود.

معایب استفاده از حافظه مخفی جداگانه برای داده‌ها و دستورالعمل‌ها :

- 1) نوشتن برنامه‌های self-modifying ریسک‌پذیر است.
- 2) وقتی یک برنامه اطلاعات خود را تولید می‌کند، این اطلاعات، این اطلاعات، اطلاعات خام در تقاطع می‌شوند و در Cache اشتباه ذخیره می‌شوند.

مزایای استفاده از Cache یکسان :

- 1) کامپیوتر عمومی‌تر خواهد بود چون در هر دو برنامه‌های دستورالعمل و داده کاراکتر خواهد بود.
- 2) برنامه‌های self-modifying راحت‌تر اجرا می‌شوند.
- 3) کارایی بیشتر ایجاد می‌کند.
- 4) نسبت برد (hit ratio) بالاتری دارد.

معایب استفاده از `cache` برای دستورالعمل‌ها و داده‌ها:

- (1) نسبت برد بالاتر محلی است همراه کد شده باشد.
- (2) استفاده از `Unified cache` باعث می‌شود که یک دسترسی در لحظه داشته باشیم در حالی که استفاده از `cache` جداگانه در لحظه 2 دسترسی همزمان را پشتیبانی می‌کند.

ب) مزایای استفاده از `write-back cache`:

- (1) تعداد دسترسی به حافظه اصلی را کاهش می‌دهد و دسترسی به حافظه را پُر از نده خروجی ورودی یا واحد پردازش مرکزی دیگر را در سیستم امکان پذیرتری کند.

معایب استفاده از `write-back cache`:

- (1) ورودی‌های اصلی حافظه متناظر با کلماتی که در حافظه محلی نوشته شده اند تغییر نمی‌کنند و این می‌تواند از نظر پُر از نده ورودی/خروجی یا پُر از نده‌های دیگر در سیستم مشکل ایجاد کند.
- (2) همزمانی که خطای خواندن رخ `write-back cache` به زبان بیشتری نیاز خواهد داشت.
- (3) زمانی اجرا می‌شود که `dirty bit` برابر با 1 باشد.

مزایای استفاده از `write-through cache`:

- (1) سطح حافظه اساسی مشخصی است که سیستم‌های چند پُر از نده را ساده می‌کند.
- (2) بزرگ فقط در سطح پایین اصلاح می‌شود نه در حافظه محلی.
- (3) خطر از دست رفتن داده‌ها را به حداقل می‌رساند.

معایب استفاده از `write-through cache`:

- (1) هزینه‌ای که برنامه از اهمیت بیشتری برخوردار باشد از آن استفاده نمی‌شود.
- (2) هزینه‌ای که حجم داده زیاد باشد این روش هفتر نیست.
- (3) کارایی روش `write-back` را ندارد.

(12-11)

$$T_e = T_c + (1-h) T_M$$

T_e : زمان دسترسی به حافظه
 T_c : زمان دسترسی به حافظه
 T_M : زمان دسترسی به حافظه

(الف)

$$T_e = 4 + (1-0.91) \times 40 = 7.6 \text{ ns}$$

(ب)

$$T_e = 4 + (1-0.82) \times 40 = 11.2 \text{ ns}$$

(ج)

$$T_e = 4 + (1-0.96) \times 40 = 5.6 \text{ ns}$$

(10-1) واکشی عملکرد : stage 1 ، اجرا : stage 2 ، پس-نویسی : stage 3

$$\text{Stage 1 : تأخیر} = (0.5 + 0.1) \text{ ns} = 0.6 \text{ ns}$$

$$\text{Stage 2 : تأخیر} = (0.1 + 0.7) \text{ ns} = 0.8 \text{ ns}$$

$$\text{Stage 3 : تأخیر} = (0.1 + 0.1 + 0.5) \text{ ns} = 0.7 \text{ ns}$$

کمترین زمان لایه $\rightarrow \max = 0.8 \Rightarrow$
 بیشترین تأخیر
 0.8 ns

$$\text{(الف)} \quad \text{بیشترین فرکانس لایه} = \frac{1}{\text{کمترین زمان لایه}} = \frac{1}{0.8} = 1.25 \text{ GHz}$$

$$\text{(ب)} \quad \text{زمان تأخیر} = (0.8 \times 3) = 2.4 \text{ ns}$$

$$\text{(ج)} \quad \text{بیشترین تعداد عمل در هر سیکل} = 1.25 \text{ billion}$$

درست و لایه در هر سیکل